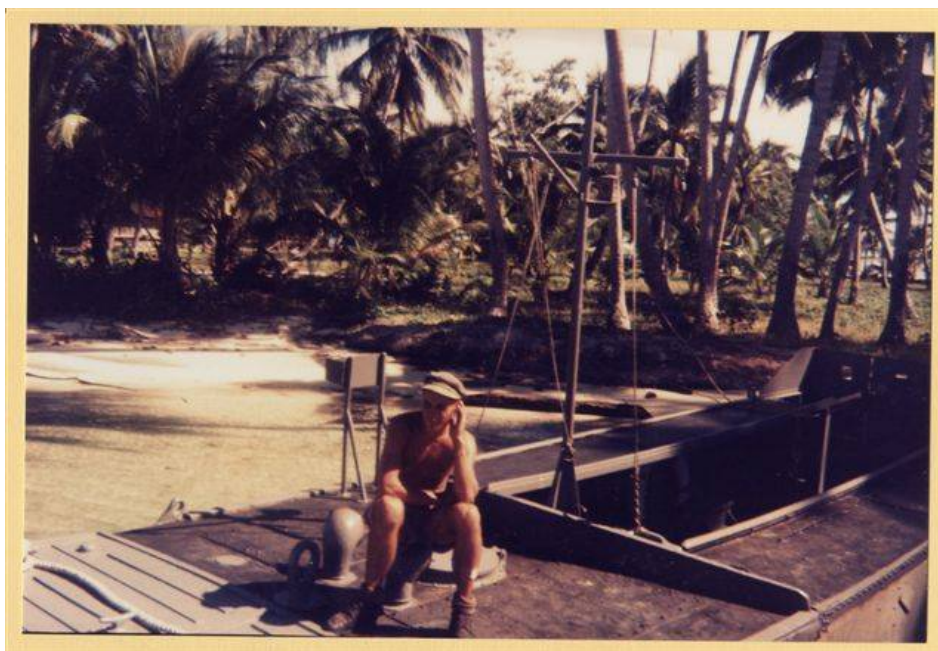

Uit de oude doos

AMFIBISCH OEFENKAMP WOENDI, L13 (?)

Joop Niemeijer marn. bd

ONDERSTAANDE TEKST WIL IK U NIET ONTHOUDEN.....WAAR GEBEURDE VERHALEN.....

Dag sobat,

Zit een beetje rond te kijken op een paar sites over Woendi en daar kom ik het verhaal tegen van “**keep them landing**”, die op de veteranendag haar nieuwste aanwinst, een LCA showde aan het nieuwsgierige publiek. Ook ik was daar bij en bewonderde het fraaie stuk restauratiewerk.

In het verhaal op de site las ik het volgende stukje:

.....Onder de bezoekers bevonden zich vele mariniers die door deze boten vervoerd en geland zijn. Na deze dag spreken we niet meer over Woendi maar het Amfibisch oefenkamp Woendi. Vele verhalen zijn verteld over landingen in de Oost. Hoe het er aan toe ging en hoe het vaak behelpen was. Er was zelfs een oud Korpsgenoot die fijntjes uit de doeken deed hoe hij met zijn complete LCA omgeslagen was in de branding.....

en dat is dan best wel mogelijk, maar ik heb nog een andere "waar gebeurde geschiedenis". Het was midden 1954 toen ik als marinier deel uit maakte van de

Semper Humidi Pedes

Stichting Keep Them Landing

Beschermheer Brigadegeneraal der Mariniers R. Verkerk

"vaste bemanning" op het eiland Woendi. Ik was daar belast met het beheer van het magazijn en alle spullen daarin en daarbij behorende. Dat waren een paar voetbalschoenen, een setje badminton veertjes, een door mij op het eiland gevonden patjol, een parang en nog enig ander (waardeloos) materiaal. Om de werkzaamheden nog enige gestalte te geven hield ik mij tevens bezig met het beheer van de toko, waarin behalve shag en postzegels ook Heineken te koop was. Zo werd mij dan ook, in beperkte mate, enige zorg voor de LCA toevertrouwd. Het oude houten vaartuig, vermoedelijk als souvenir afkomstig van de Amerikanen die het eilandje voorheen bevolkten, werd eigenlijk niet gebruikt en lag doorgaans werkloos gemeerd langs de gammele houten steiger. Ik heb er een enkele maal een verfje opgesmeerd en doopte het met het fraai geschilderde nummer L13!

Op een goede morgen kom ik zo bij de steiger en miste daar iets, ik herinner het mij nog als gisteren, wat was er vreemd, dat duurde even maar toen zag ik het, de LCA was weg!

Ik liep naar de plaats waar ik het vaartuig gisteren nog had gesignaleerd en ontdekte daar, dat het ding er nog wel lag, maar helaas geheel onder water.

Wat was er gebeurd, gedurende laag tij was de landingsboot op het droge komen te liggen en ongelukkigerwijze op een fors stuk aangespoelde koraal. De weinig degelijke houten bodem kon dit geweld niet aan en een enorm gat was dus het gevolg.

Zo kwam de vloed weer opzetten en..... werd het grote gat in de bodem de nr. L13 noodlottig.

De stoker van de (blauwe) marine heeft, met mij als hulpje heeft het vaartuig weer opgekalefaterd en zo heb ik over de werking van dieselmotoren ook enig begrip gekregen.

We hebben er nog wel eens mee gevaren, maar omgeslagen....neen, dat geloof ik eigenlijk niet zo direct.

Vriendelijke groet

Joop Niemeijer marn. bd.